

Trauma wordt trauma

26 februari 2018, voor mij een veelbesproken dag van het afgelopen jaar. De dag dat ik in de spotlights stond. Helaas weet ik er vrij weinig meer van. Met de grapjes die ik voor mijn skivakantie maakte over mijn onhandigheid bereidde ik onbewust mijn omgeving alvast voor op wat komen ging. De grapjes achteraf kan niet iedereen even goed waarderen. Mijn trauma ligt in mijn omgeving namelijk nogal wat gevoelig.

Uitgeput van mijn eerste skiles zat ik maandag 26 februari te lunchen in Oostenrijk. Ik vertelde enthousiast hoe leuk het was geweest en ik was uitgelaten over het moment dat ik uit de skilift was gekukeld. Ik dacht namelijk dat dit voorval dé grap van de vakantie zou worden. Niets was minder waar. Nog geen uur later vloog ik met hoge snelheid de blauwe piste af en kwam tot stilstand tegen een houten border. Ik bleef stil liggen op de grond en de hulpdiensten kwamen aangesneld. Voor mijn omstanders een heftig aangezicht, voor mijzelf niet meer dan een sterk verhaal.

Na dit ongeluk verdween mijn bewustzijn in een zwart gat. Ook mijn trauma verdween daarin. Alleen het leuke skilesje van maandagochtend stond mij nog bij. Tot op de details kon ik het navertellen. Zelfs mijn slippertje in de skilift kon ik in geuren en kleuren navertellen. Over een trauma wist ik niks meer. Dit was anders voor iedereen die het live gezien had of paniekerig werd opgebeld uit het verre Oostenrijk.

Toen ik na vijf dagen ontwaakte uit mijn narcose en weer aanspreekbaar was, vroeg ik naar mijn telefoon. Ik was benieuwd of mijn vrienden een leuke vakantie hadden. Misschien had ik in die vijf dagen een belangrijke roddel gemist. Echter, toen ik mijn telefoon opende, schrok ik mij een ongeluk. Ik ontdekte dat ik zelf een ware roddel was geworden. In Ermelo was ik het onderwerp van de dag, maar niet per sé in positieve zin. Mijn trauma was hun trauma geworden.

Tegenwoordig hoor ik nog wel eens verhalen over de invloed van mijn accidentje. Daar schrik ik altijd best erg van. Gisteren nog vertelde mijn opa, licht geëmotioneerd, hoe zijn kleindochter nog geen jaar geleden wel veertien dagen in coma had gelegen. Hij overdreef in dit geval zwaar, maar dit drukt wel de mate van trauma uit die ik bij anderen veroorzaakt heb. Zo zie je maar dat voor je het weet je eigen trauma het trauma van anderen kan worden.

Mirjam Brouwer

A5A

